

Güzle Aşına Kavgamız

— burak1907 · 18 Aralık 2016

hüzne bir sararsın
güya güneş kaybolur
saklanır bulutun arkasına
sonra koşup gelir rüzgar
alacaklı sanırsın
,
yapışır ağaçların yakasına
daldakilerin içi kurur
sen kahveye doyarsın
dizeler tek tek yorulur
şairin işi düşer parkasına
sen aşkı bilen hazansın
,
ola ki yaprak eceline susar
üstüne inceden bir yağmur
o serçelerin susar mı susar
bakmazsın hiç birinin yasına
mısralar nedense eylüle vurur
,
bırak şiirler oyalansın
artık masa mı kurulur
kadeh mi kırılır şarkısına
boş ver satırlar yansın
yeşilin kırmızının lafı mı olur
sen aşkı sarıya boyarsın
,
içeride eski bir radyo var
türküsü çayımdan koyudur
akşamında dayanılmaz acısına
senin de ağrır mı sol tarafın
dışardan sesi zor duyulur
,
sanki çıplaktır yaşlı çınar
bir kaç küçük vefasının
kulak verilir cılız hıştırtısına

unutma ki hep senden sorulur
hani son bir ikisi kıpırdar
bari sen beni anlamalısın

,

ne desin şimdi bu dört duvar
resmi bir senedir sessizce uyur
toz inmiş hele hırkasına
takviminden bağ bozumu okunur
odaya girmeyiver sonbahar

,

penceresi neden açılsın
saat eskisi olur olmaz çalar
belki bir gün o da kurulur
el mi değer çivili sarkasına
perdesi kederin üzerine kapansın
güz bil ki sana bu veryansın
dr.süreyya burak önder